

- obciążenie OHIM kosztami postępowania i opłatami w obu instancjach;
- zobowiązanie VICINI S.p.A. do zwrotu na rzecz SIC całości kosztów postępowania we wcześniejszych fazach przed Wydziałem Sprzeciwów i Izbą Odwoławczą.

Zarzuty i główne argumenty

Wyrok Sądu jest dotknięty brakiem niewystarczającego i sprzecznego uzasadnienia. Wizualna dominacja elementu graficznego nad elementem słownym w zgłoszonym znaku towarowym oraz dodanie do wyrazu „ZANOTTI” słów „Giuseppe” i „Design” nie wystarczą do wykluczenia prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd w przypadku kolidujących ze sobą znaków, zważywszy na inherentne cechy omawianych elementów, a zwłaszcza na fakt, że nie wykazują one charakteru odróżniającego.

Sąd popełnił błąd, przyjmując, że słowo „ZANOTTI”, które stanowi element słowny zgłoszonego znaku towarowego, nie zajmuje niezależnej pozycji odróżniającej, wykluczając w konsekwencji, także z tego punktu widzenia, istnienie prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd w przypadku kolidujących ze sobą znaków.

Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 9 kwietnia 2013 r. w sprawie T-337/11 Società Italiana Calzature SpA przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), wniesione w dniu 5 czerwca 2013 r. przez Società Italiana Calzature SpA

(Sprawa C-309/13 P)

(2013/C 233/04)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Società Italiana Calzature SpA (przedstawiciele: adwokaci A. Rapisardi i C. Ginevra)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), VICINI SpA

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku nr 564400 wydanego przez Sąd Unii Europejskiej w sprawie T-337/11 w dniu 9 kwietnia 2013 r., doręzonego w tym samym dniu, uwzględnienie żądań wysuniętych przez Società Italiana Calzature SpA (zwanej dalej „SIC”) w skardze wniesionej w pierwszej instancji, stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej z dnia 8 kwietnia 2011 r. w sprawie R 918/2010-2 oraz stwierdzenie, że należało odmówić rejestracji należącego do VICINI wspólnotowego znaku towarowego nr 4 337 754 z powodu braku nowości w zakresie, w jakim znak ten jest — myśląc — podobny do wcześniejszego oznaczenia słownego „ZANOTTI” składającego się na wspólnotowy znak towarowy zarejestrowany pod numerem 244 277, którego właścicielem jest SIC;

- obciążenie OHIM kosztami postępowania i opłatami w obu instancjach;

- zobowiązanie VICINI S.p.A. do zwrotu na rzecz SIC całości kosztów postępowania we wcześniejszych fazach przed Wydziałem Sprzeciwów i Izbą Odwoławczą.

Zarzuty i główne argumenty

Wyrok Sądu jest dotknięty brakiem niewystarczającego i sprzecznego uzasadnienia. Wizualna dominacja elementu graficznego nad elementem słownym w zgłoszonym znaku towarowym oraz dodanie do wyrazu „ZANOTTI” słów „By” i „Giuseppe” nie wystarczą do wykluczenia prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd w przypadku kolidujących ze sobą znaków, zważywszy na inherentne cechy omawianych elementów, a zwłaszcza na fakt, że nie wykazują one charakteru odróżniającego.

Sąd popełnił błąd, przyjmując, że słowo „ZANOTTI”, które stanowi element słowny zgłoszonego znaku towarowego, nie zajmuje niezależnej pozycji odróżniającej, wykluczając w konsekwencji, także z tego punktu widzenia, istnienie prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd w przypadku kolidujących ze sobą znaków.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litwa) w dniu 7 czerwca 2013 r. — Użsienio reikalų ministerija przeciwko Władimirowi Pieftiewowi, BelTechExport ZAO, Sport-pari ZAO, BT Telecommunications PUE

(Sprawa C-314/13)

(2013/C 233/05)

Język postępowania: litewski

Sąd odsyłający

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Użsienio reikalų ministerija

Strony przeciwne: Władimir Pieftiew, BelTechExport ZAO, Sport-pari ZAO, BT Telecommunications PUE

Inny uczestnik postępowania: Finansinių nusikaltimų tyrimų tarnyba prie Vidaus reikalų ministerijos

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 765/2006 z dnia 18 maja 2006 r. ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że organowi odpowiedzialnemu za stosowanie zwolnienia określonego w art. 3 ust. 1 pkt b) tego rozporządzenia przysługuje nieograniczona władza dyskrecyjna, gdy rozstrzyga on sprawę przyznania zwolnienia?

- 2) W razie udzielenia odpowiedzi przeczącej na pierwsze pytanie, jakimi kryteriami organ ten powinien się kierować i jakimi kryteriami jest on związany, gdy rozstrzyga sprawę przyznania zwolnienia określonego w art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 765/2006 z dnia 18 maja 2006 r.?
- 3) Czy art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 765/2006 z dnia 18 maja 2006 r. należy interpretować w ten sposób, że rozpatrując sprawę przyznania żadanego zwolnienia, organ odpowiedzialny za przyznanie wyżej wymienionego zwolnienia jest uprawniony lub zobowiązany do uwzględnienia między innymi faktu, że skarżący będący wnioskodawcami dążą do urzeczywistnienia swoich podstawowych praw (w niniejszej sprawie, prawa do ochrony sądowej), jakkolwiek powinien on także zadbać o to, by jeżeli w szczególnym przypadku zwolnienie zostaje przyznane, nie zaprzeczyło to celowi przewidzianej sankcji oraz aby zwolnienia nie nadużyto (na przykład w przypadku, gdyby kwota przydzielona na zapewnienie środka prawnego była oczywiście nieproporcjonalna w stosunku do zakresu wyświadczonych usług prawniczych)?
- 4) Czy art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 765/2006 z dnia 18 maja 2006 r. należy interpretować w ten sposób, że jedną z racji uzasadniających nieprzyznanie zwolnienia określonego w tym przepisie może być niezgodny z prawem sposób pozyskania funduszy, przez których użycie ma zostać zrealizowane zwolnienie?

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 765/2006 z dnia 18 maja 2006 r. dotyczące środków ograniczających skierowanych przeciwko prezydentowi Aleksandrowi Łukaszence i niektórym urzędnikom z Białorusi (Dz.U. 2006, L 134, s. 1.).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym
złożony przez Korkein hallinto-oikeus (Finlandia) w dniu
11 czerwca 2013 r. — X**

(Sprawa C-318/13)

(2013/C 233/06)

Język postępowania: fiński

Sąd odsyłający

Korkein hallinto-oikeus

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: X

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 4 ust. 1 dyrektywy 79/7/EWG (¹) (dyrektywa w sprawie stopniowego wprowadzania w życie zasady równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zabezpieczenia społecznego) należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie przepisowi prawa krajowego, na

podstawie którego uwzględnia się różną średnią długość życia mężczyzn i kobiet jako kryterium aktuarialne dla obliczenia ustawowych świadczeń zabezpieczenia społecznego wypłacanych w wyniku wypadku przy pracy, jeżeli przy zastosowaniu tego kryterium jednorazowe świadczenie odszkodowawcze wypłacane mężczyźnie jest niższe niż odszkodowanie, które otrzymałaby kobieta w tym samym wieku, która poza tym znajduje się w porównywalnej sytuacji?

- 2) W razie odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze: Czy w niniejszej sprawie występuje wystarczająco istotne naruszenie prawa Unii jako przesłanka odpowiedzialności państwa członkowskiego, jeżeli uwzględnić w szczególności, że

— Trybunał nie zajął w swoim orzecznictwie wyraźnego stanowiska co do tego, czy przy wymiarze świadczeń ustawowych systemów zabezpieczenia społecznego, które objęte są zakresem zastosowania dyrektywy 79/7/EWG, można uwzględniać czynniki aktuarialne związane z wiekiem;

— w wyroku w sprawie C-236/09 Test-Achats Trybunał stwierdził nieważność art. 5 ust. 2 dyrektywy 2004/113/WE (²) (dyrektywa wprowadzająca w życie zasadę równego traktowania mężczyzn i kobiet w zakresie dostępu do towarów i usług oraz dostarczania towarów i usług), który dopuszcza uwzględnienie takich czynników, zastrzegając jednak, że nieważność ta następuje po upływie okresu przejściowego, i

— w dyrektywach 2004/113/WE i 2006/54/WE (³) (dyrektywa w sprawie wprowadzenia w życie zasady równości szans oraz równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zatrudnienia i pracy) prawodawca unijny dopuścił w pewnych warunkach uwzględnienie takich czynników przy obliczaniu świadczeń w rozumieniu tych dyrektyw, a ustawodawca krajowy przyjął na tej podstawie, że czynniki te można uwzględniać również w dziedzinie ustawowych systemów zabezpieczenia społecznego, których dotyczy niniejsza sprawa?

(¹) Dz.U. L 6, s. 24.

(²) Dz.U. L 373, s. 37.

(³) Dz.U. L 204, s. 23.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym
złożony przez Verwaltungsgerichtshof (Austria) w dniu
20 czerwca 2013 r. — Marjan Noorzia**

(Sprawa C-338/13)

(2013/C 233/07)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgerichtshof